Aventuri fabuloase de la actorul, comedianul și scriitorul

BEN MILLER

ODATĂ CA NICIODATĂ, AM CĂZUT ÎNTR-UN BASM

„O aventură magică."
Sunday Express

Prolog

A apărut din senin. O movilă de pământ proaspăt, de mărimea unui mușuroi de cârtiță, taman în mijlocul pajiștii.

Doar că nu era un mușuroi de cârtiță.

Și nici n-a văzut nimeni cum s-a format. Era miezul nopții și furtuna se dezlănțuise, așa că toți sătenii se vârâseră în pat la adăpost, trăseseră perdelele și se înveliseră cu păturile electrice.

Însă în timp ce dormeau, movilița de pământ a început să crească. Vântul vuia, ploaia răpăia, iar movilița creștea și creștea. S-a înălțat tot mai sus și mai sus, până ce a ajuns mare cât o căpiță de fân.

Cerul bubuia de fulgere, iar tunetele răsunau de-a lungul văii. Movila de pământ a început să se clatine, iar din vârful care se zgâlțâna încolo și încoace s-a ivit deodată un stâlp subțire, alb, smălțuit, strălucitor!

Se înălța și se tot înălța, răsărind din pământ ca vrejul cel din basm. Când a ieșit cu totul, s-a oprit o clipă, ca mai apoi să înceapă să se clatine și să se zgâlțâie. Căci stâlpul nu era decât începutul.

Crăpături alergau de-a lungul pajiștii, iar din pământul despicat a început să crească ceva cu adevărat enorm.

Un acoperiș. Un acoperiș gigantic, din

aluminiu! Se arcuia înălțându-se tot mai sus, împins de pereții de ciment care se ridicau de dedesubt. Pământul s-a surpat și, asemenea unui gigant care se trezește din somn, o întreagă clădire a început să se înalțe. Grinzile s-au fixat, cadrele ușilor s-au îndreptat singure, iar geamurile de sticlă și-au găsit și ele rostul. Când totul a fost la locul lui, peste construcție s-a așternut tăcerea.

Ploaia răpăia mai departe, curățând totul în jur.

Apoi norii grei și cenușii au dispărut, iar luna plină a apărut lucind ca o monedă nouă. Vântul s-a potolit, iar ploaia s-a oprit și ea.

Pe un câmp din apropiere, cânta un cocoș.

Era dimineață, iar deasupra văii cerul palid de la răsărit începea să se lumineze în tonuri de albastru. În curând, primele raze de soare învăluiau satul încă adormit. Acolo, la poalele

dealului, chiar în mijlocul pajiștii, ceea ce la început nu era decât o movilă de pământ de mărimea unui mușuroi de cârtiță devenise un supermarket nou-nouț.

Vânturat de briză, în vârful stâlpului flutura un steag maro cu auriu. Pe el scria un singur cuvânt.

Grimm's.

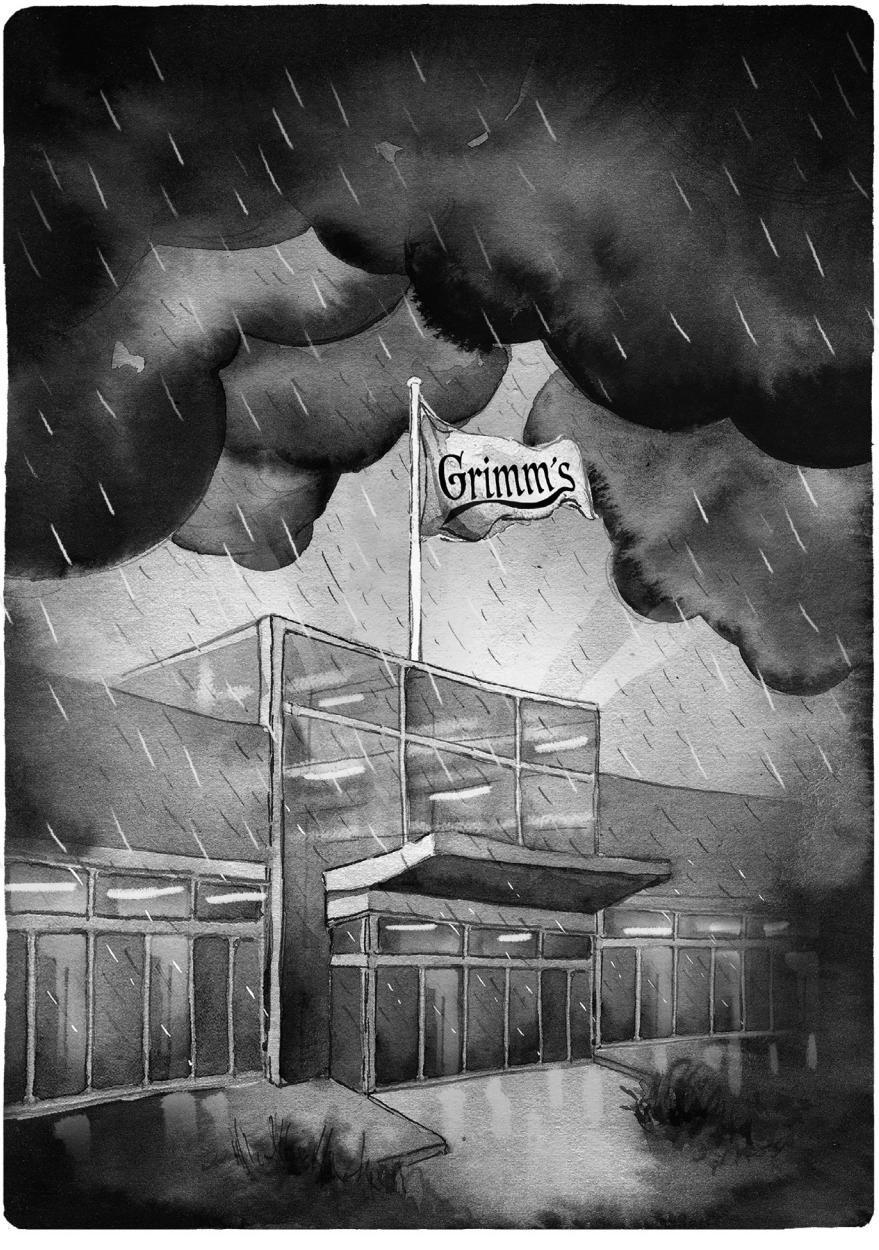

„Ploaia răpăia mai departe, curățând totul în jur.“

Capitolul întâi

Lana se plictisea. Ploaia încetase în sfârșit, însă nu avea pe nimeni cu care să se joace.

De obicei, fratele ei mai mare, Harrison, inventa cele mai grozave jocuri: de exemplu, de-a cavalerii Mesei Rotunde sau de-a soldații și zombii. Dar de când începuse gimnaziul, Harrison se schimbase.

Devenise „serios“. Deși era și el în vacanță, nu făcea decât să stea în camera lui și să lucreze.

După micul-dejun, când Lana ciocănise ca să vadă dacă vrea să se joace în căsuța din copac, el îi închisese ușa în nas fără niciun cuvânt.

Peste zece minute, s-a întors să vadă dacă nu cumva s-a răzgândit, însă a găsit pe ușă un afiș mare pe care scria:

LUCRARE FOARTE IMPORTANTĂ ÎN CURS.
NU DERANJAȚI.

„Sigur se referă la părinții noștri“, s-a gândit Lana. „Pun pariu că în sinea lui speră să-l rog din nou să ne jucăm...“

De data asta a hotărât să nu bată la ușă și l-a găsit pe Harrison așezat la birou, concentrându-se foarte atent la cărțile și hârtiile din fața lui.

– Nu ai văzut afișul? a spus el fără să ridice privirea. Ce vrei?

– Mă întrebam dacă nu cumva ai chef să ne jucăm ceva.

Harrison tot n-a ridicat privirea.

– Ne jucăm ce vrei tu. De-a boxeurii, de-a piraații, de-a poliția. Orice!

Harrison a oftat și a pus stiloul jos. Și-a scos ochelarii și s-a apucat de rădăcina nasului. Lana mai văzuse gestul la tatăl lor și era evident că fratele ei crede că îi dă un aer matur și serios.

– Lana, nu mai am timp de jocuri. Știi ce e o stariță?

Nu știa.

– E un fel mai special de lac care se formează când un râu devine prea sinuos. În fine, sunt ocupat, citesc tot despre ele.

– Poate după? a propus ea.

Harrison s-a încruntat.

– Păi, după ce termin cu starițele, trebuie să citesc despre Arhimede.

Lana s-a uitat pierdută la el.

– A trăit în Grecia Antică, a spus Harrison. Practic, e primul om de știință.

– Sună distractiv, a răspuns ea, deși cu siguranță nu i se părea așa.

S-a străduit din răsputeri să nu pară dezamăgită. Nu i-a ieșit.

Harrison a privit-o înduioșat. O parte din el tânjea după aventurile lor. În primul rând, Lana se dedica trup și suflet în orice joc. Rar mai vedeai polițiști atât de preocupați de menținerea legii și a ordinii sau zombi atât

de hotărâți să distrugă rasa umană ca sora lui mai mică.

– Scuze, a spus el. O să ne jucăm ceva în curând, promit.

Însă ea știa că nu e adevărat.

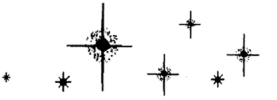

Era timpul pentru măsuri drastice. Oricând avea nevoie să se înveselească, îi plăcea să meargă într-un loc anume: la măsuța de toaletă unde mama ei își ținea parfumurile. Lana nu prea avea voie să se joace cu ele, dar era ceva magic la toate acele sticluțe, cu numele lor ciudate și formele sofisticate, așa încât îi era greu să reziste tentației.

Așa că s-a strecurat în dormitorul părinților și a cercetat întreaga colecție, examinând fiecare

Pătrunde într-o lume minunată
alături de BEN MILLER

După ce s-a asigurat
că nu e nimeni pe raion,
Lana s-a urcat în
dozatorul de bomboane
și s-a aruncat înăuntru.
S-a împins cât de tare a putut,
dar nu s-a întâmplat nimic...
Apoi, brusc, a pornit

cu viteză în jos!

Cu ilustrații superbe de
Daniela Jaglenka Terrazzini

litkids

7-11 ani

curteaveche.ro
ISBN 978-606-44-1711-4
9 786064 417114